

معرفی یک مورد کزاز سفالیک

دکتر فرشیده دیدگر*

چکیده

کزاز سفالیک یک شکل موضعی کزاز است و در این بیماری اغلب فلنج عصب کرانیال قبل از تریسموس ظاهر می‌کند. در این مقاله یک مورد کزاز سفالیک در یک مرد ۵۷ ساله گزارش می‌شود که شروع آن بصورت فلنج فاسیال راست بدنبال ترومای صورت بوده است. سه روز قبل از ایجاد فلنج فاسیال بیمار دچار زخم بر روی پیشانی در همان سمت شده است.

بیمار ۷ روز پس از ضربه دچار تریسموس، تنگی نفس، دیسفازی، گرفتگی صدا و سپس تشنج عمومی پیشرونده بدون اختلال در سطح هوشیاری و علامت شاخص بیماری کزاز می‌شود. سی تی اسکن مغزی و یافته‌های آزمایشگاهی نرمال بودند. بیمار با تشخیص کزاز در آئی سی یو تحت درمان قرار گرفته و پس از ۳۵ روز با بهبودی کامل مرخص گردید.

گل واژگان: کزاز، کزاز سفالیک، تریسموس

مقدمه

بیمار با شکایت فلنج یکطرفه صورت و بدنبال آن قفل شدن دهان مراجعه نموده است. ۷ روز قبل از بستری شدن دچار ترومای سردرناحیه فرونتال راست شده و تحت درمان سریابی با آنتی بیوتیک قرار گرفته است. در زمان مراجعه واکسن و ایمونوگلوبولین ضد کزاز دریافت نکرده است. سابقه بیماری خاصی نداشته است و در سابقه فامیلی نیز هیچگونه بیماری را متذکر نبود. بیمار داروی خاصی مصرف نمی‌کرده و سابقه واکسیناسون وی نامعلوم بود. ۶ روز قبل از بستری دچار زخم در ناحیه پیشانی سمت راست می‌شود. روز سوم پس از ترومای دچار فلنج عصب فاسیال می‌شود و روز هفتم بیمار از دیسفازی، گرفتگی صدا و قفل شدن دهان شاکی می‌گردد.

معاینه بالینی: بیمار هوشیار و بی قرار بوده، علامت

کزاز بیماری مهلکی است که در اثر آلدگی زخم به باسیل کزاز بوجود می‌آید. این بیماری با مشاهده بالینی تشخیص داده می‌شود و از نظر علامت بالینی به ۴ گروه تقسیم می‌شود: عمومی، موضعی، مغزی و نوزادی (۱).

کزاز سفالیک یک فرم اختصاصی بیماری است که اعصاب کرانیال را درگیر کرده و تقریباً در $\frac{2}{3}$ موارد به سمت کزاز عمومی پیشرفت می‌کند (۲ و ۳). بروز این فرم کزاز از ۰٪ تا ۹٪ گزارش شده است. اگر چه گزارشات قبلی پیش آگهی بدی را برای بیماری کزاز سفالیک نشان داده‌اند، مطالعات اخیر موارد خفیف‌تری را گزارش نموده‌اند (۱ و ۳).

شرح حال

بیمار مرد ۵۷ ساله، متاهل، اهل و ساکن اراک است.

*عضو هیئت علمی دانشکده پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی اراک

بحث و نتیجه گیری

کژاز یک بیماری سیستم عصبی است که بواسیله اسپاسم تونیک مداوم مشخص می‌شود. کژاز سفالیک با فلچ عصب کرانیال بویژه عصب فاسیال ظاهر نموده و در اکثر موارد به سمت کژاز عمومی پیشرفت می‌کند. بیماران اغلب سابقه ترومما، کشیدن دندان یا التهاب مزمن پرده صماخ را دارند.

در تشخیص افتراقی این بیماری: مسمومیت با استریکنین، اختلال تنفس عضلاتی در اثر داروهای نورولپتیک یا سایر آنتاگونیست‌های دوپامین، عفونتهای دندانی، تشنج تونیک در دنک بعلت MS و سندروم اسپاسم پیشروندۀ عضلاتی^(۳) (۵و۶). موارد نادری از این بیماری بدون سابقه ترومما گزارش شده در نتیجه زمانیکه یک بیمار با فلچ عصب فاسیال حتی در فقدان سابقه ترومما مراجعه می‌کند تشخیص افتراقی کژاز سفالیک باید مطرح شود (۷و۸). با توجه به اینکه محل ورود باسیل کژاز از جراحات بدن می‌باشد برخورد مناسب باز خم مهمترین قدم پیشگیری از کژاز است.

حیاتی در حد نرمال بودند. درجه حرارت ۳۷/۵ بود. نکته مثبت معاینه (سفتی ماضفه)^(۱) بود. بیمار سفتی گردن نداشت و سایر معاینات نورولوژیک طبیعی بود. معاینه دهان، دندانها و مفصل تمپورو-ماندیبولا رطبیعی بود و در معاینه بالینی سایر قسمتها مورد غیر طبیعی مشاهده نشد.

۲ روز پس از بستری بیمار دچار تشنج تونیک پیشروندۀ، اسپاسم منتشر و علایم کژاز عمومی بدون اختلال در سطح هوشیاری شد و بتدریج تشنج‌ها مداوم گردیده و تشدید یافتد.

نتایج آزمایشات: در آزمایشات انجام شده نتایج زیر بدست آمد: $L=23\%$, $P=78\%$, W.B.C=12300 تست‌های بیوشیمیایی خون و ادرار طبیعی بودند. کشت‌های خون منفی بود. رادیوگرافی ریه طبیعی بود و در CT اسکن مغزی نکته مثبتی مشاهده نشد. CSF (مایع مغزی نخاعی) طبیعی بود.

درمان: بیمار با تشخیص کژاز در آی سی بوبستری شد. داروهای آنتی کولینرژیک جهت واکنش دیستونیک تجویز شد. برای کنترل تشنج، تجویز داخل وریدی و مداوم بنزو دیازپین‌ها شروع شد. به علت عدم کنترل تشنج، بیمار تحت درمان با یک داروی مسدود کننده پیوند عصبی عضله، پانکورونیوم^(۲) به صورت تزریق متناوب قرار گرفت.

درمان آنتی بیوتیکی با مترونیدازول شروع شد. ایمونیزاسیون غیر فعال با ایمونوگلوبولین انسانی ضد کژاز و ایمونیزاسیون فعال با واکسن کژاز نیز انجام شد. در سیر بیماری تغییرات اتونوم بصورت افت فشارخون ایجاد شد که با تجویز سالین برطرف گردید. میزان بنزو دیازپین‌ها در طی ۲ هفته بتدریج کاهش یافت. تشنج‌ها بتدریج از بین رفتند و پانکورونیوم و سپس دیازپام قطع شد. در حدود یکماه بعد حال عمومی بیمار بتدریج بهبود یافت و از تهویه مکانیکی جدا شد. بیمار ۳۵ روز پس از شروع فلچ عصب فاسیال با بهبودی کامل مرخص شد.

REFERENCES

- 1- Mandel, D., Bennett, M., Principles and practice of infectious diseases, New York, Saunders, 1995, 2, 3th ed., PP: 44-45.
- 2- Fauci, B., Harrison's principles of internal medicine, Philadelphia, Mosby, 1998, 2, 16th ed., PP: 643-645.
- 3- Miller, R.I., Tetanus after cranial trauma in ancients, Egypt. J. Neurol. Psych., 1997, 63(6), 760-6.
- 4- Orwitz, J.I., Galetta, S.L., Teener, J.W.B, lateral trochlear nerve palsy and downbeat nystagmus in a patient with cephalic tetanus, Neurology, 1997, 49(3), 904-5.
- 5- Sudoh, A.C., Tetanus: a case report, med. Res., 1997, 80(8), 43-6.
- 6- Kradimov, F., Demircheva, I., A case of tetanus (facial form) following combined form of soffia, 1996, 49(4), 47-8.
- 7- Yanagi, F., Sawada, N., Cephalic, tetanus in nontromatic patient with left facial palsy, Med. Res., 83(2), 423-4.
- 8- Chocarr, S., Martinez, A., Facial paralysis as first man, facilitator of tetanus, An. Med., 1995, 12(2), 5-66.

